

**Dopolnitev dokumenta Trajnostna urbana strategija Mestne občine Maribor,
oktober 2015, GSM 216**

Ureditev Rotovškega trga in Mariborske knjižnice

Maribor, avgust 2016

UREDITEV ROTOVŠKEGA TRGA IN MARIBORSKE KNJIŽNICE

Projekt je nastal na osnovi prvonagrajenega elaborata na javnem natečaju, ki ga je razpisala Mestna občina Maribor v sodelovanju z ZAPS v maju 2008, s šifro 10070, avtorjev: Dejan Fortuna, prof. Jurij Kobe, Nejc Lebar, Tomo Stanič, Rok Žnidaršič in z MOM sklenjene pogodbe za projektiranje. Projektna dokumentacija (veljavno gradbeno dovoljenje, celotna izvedbena dokumentacija) je pripravljena. Projekt je torej pripravljen za **izvedljivost v prvi polovici finančne perspektive Operativnega programa za izvajanje evropske kohezijske politike v obdobju 2014-2020**. Kot prednostna naloga je projekt prepoznan in vključen v Nacionalni program kulture in Lokalni program kulture.

- Projekt ureditve Mariborske knjižnice in Rotovškega trga, kot je zastavljen, predstavlja poseg fizične **prenove zanemarjenega urbanega območja v najožjem središču Maribora**, ki mu vsebina in pomen knjižnice dajeta značaj odprtega javnega prostora. Ta javni prostor postane večnamenski dnevni prostor občanov različnih starosti in interesov. Z bistvenim izboljšanjem vsebin in potencialov **javne površine** je pričakovati nadgradnjo mestnega okolja v več smereh, zlasti pa v smeri **povečanja kakovosti kulturnega življenja občanov in njihovega zavedanja kvalitete urbanega sobivanja, med katere nedvomno sodi knjižnica kot krona kulturno-izobraževalnih in psiho-socialnih interakcij v mestu**.

- S posegom se ohrani, revitalizira in nadgradi pomen mestne hiše in trga ob njem kot **objektov kulturne dediščine**. Posebej pomembno je dejstvo, da projekt knjižnice, tako kot je načrtovan, v veliki meri ohranja idejo mestnega trga s tem, da ga transponira v duh časa in vanj implementira nove, pomembne funkcije. Te funkcije plemenitijo urbano strukturo z vsebinami, ki do sedaj niso bile dovolj rabljene, so pa najbolj elementarne za normalen kulturni utrip mesta, kot je Maribor.

- Gre za **ureditev dveh objektov**, osrednjega mariborskega trga ob mestni hiši in mestne knjižnice, ki se v prihodnosti lahko navežeta tudi na načrtovano garažno hišo pod Glavnim trgom ter na prometno ureditev Glavnega trga.

- S projektom se zagotavlja **učinkovita raba prostora na urbanem območju** in zagotovi večja **dostopnost** do storitev knjižnice, **vključno z dostopnostjo za invalide**.

- Gre za **energetsko sanacijo** treh sedanjih objektov na trgu in njihova smiselna povezava v edinstven objekt knjižnica-trg, s tem pa prispeva k **večji kakovosti zraka** v središču Maribora.

- Projekt izjemno intenzivno **oživlja mestno jedro** z bogatimi vsebinami in dodano vrednostjo za različne ciljne skupine in asociacije: otroke, mladino, starejše, brezposelne, ranljive skupine prebivalcev. S tem prispeva k večji **socialni vključenosti in odpravljanju revščine**.

- Knjižnica s svojo vsebino, raznolikostjo, poslanstvom, **enakimi možnostmi dostopa do informacij, vseživljenjskega učenja, medgeneracijskega povezovanja, socialne vloge** predstavlja tehtno in smiselno umeščenost v mestno jedro, saj ga oživlja in daje dodano vrednost tako mestnemu jedru kot tudi različnim ciljnim skupinam in asociacijam.

- Knjižnica je **varna točka** za otroke in mladostnike.
- Knjižnica **ustvarja podporno okolje za podjetnike**, spodbuja bralno in funkcionalno ter **e-pismenost** in izobraževanje za **boljšo zaposljivost**.
- Knjižnica ustvarja pogoje za **povezovanje različnih kreativnih potencialov**, ki temeljijo na družbi znanja, občanom dviguje **dostopnost do informacijsko komunikacijskih tehnologij**, omogoča večjo **e-vključenost**. Skozi bibliopedagoško dejavnost in različna informacijska opismenjevanja usposablja ljudi za učinkovito uporabo e-uprave, e-učenja, e-zdravja...
- Knjižnica je **najbolj obiskana kulturna institucija v mestu**. Mestna knjižnica ima letno 180.000 obiskovalcev in 620.000 enot izposoje. V prostorih Knjižnice Rotovž obiskovalci letno poiščejo skoraj 96.000 informacij iz gradiva in elektronskih informacijskih virov.
- Knjižnica je tudi središče za vse tiste, ki se spopadajo z družbeno izključenostjo in kulturno izolacijo.
- Izračun povrnjene vrednosti za okolje (POV) pokaže, da se vsak evro, vložen v knjižnico, **v okolje povrne 4,1 krat**. Za dejavnosti, kot je knjižnična, na splošno velja, da njihove učinke lažje kot z ekonomskimi kategorijami vrednotimo z nematerialnimi kategorijami. Vendar pa se da izračunati tudi **finančni učinek** in tako imenovana **povrnjena vrednost v okolje**. Če v formulo povrnjene vrednosti vnesemo število izposojenega gradiva, povprečno vrednost tega gradiva in delo, vloženo v dejavnosti za otroke in odrasle, izračun pokaže, da se **vsak evro, vložen v knjižnico, povrne v okolje 4,1 – krat in v okolje prinaša tolikšno dodano vrednost**. Finančna korist, ki jo ima posamezen član knjižnice, je glede na ceno knjižničnega gradiva in število izposoj samo s to storitvijo 412 evrov. In če bi vsak bralec kupil le 10 odstotkov knjig, ki si jih izposodi v knjižnici, bi ga to stalo 41,3 evra letno, kar je trikrat več, kot znaša članarina.

Arhitekturna rešitev

Snovanje nove podobe knjižnice je zato usmerjala zavest, da gre za pomembno javno zgradbo, s katero se **oblikuje enega od stebrov kulture Maribora** v prihodnosti.

Arhitekturna zasnova se je torej poleg funkcionalne sheme ukvarjala predvsem s pojavnimi in pomenskimi vprašanji knjižnice in trga, arhitekti so sledili sodobnim trendom in pomenu knjižnice ter njeni vlogi v skupnosti. S projektom so želeli ustvariti nov mestni prostor, ki bi predstavljal zbirališče meščanov vseh starosti in socialnih pripadnosti. Torej, namen je bil izoblikovati prostor - zgradbo, ki bo tako **navzven** še bolj pa skozi notranji prostor nagovorila meščane in jih spodbudila k dvigu splošnega nivoja kulture mesta in regije ter k osebni rasti.

Knjižnica namreč vedno bolj postaja prostor pomembnih družbenih, družabnih, izobraževalnih dogodkov, poleg tega pa združuje pomen branja ali drugačnega pridobivanja in zbiranja informacij s hrambo literature, dokumentov, torej nacionalnega bogastva.

S prostorsko navezavo na samo središče mesta, v prostor Rotovškega trga, je njena vloga še večja, in pomeni enega od razvojnih impulzov celotnega mestnega predela.

Ob vsakem stiku z dragocenim historičnim tkivom, še posebno ko gre za tako izgrajene ambiente, kot je Rotovški trg, si vedno zastavljamo vprašanje, koliko in na kakšen način ga obremenjevati z novimi posegi. Obravnavani prostor določa izrazito heterogena gradbena struktura, kar priča o njegovem nastanku iz nekdanjega rotovškega dvorišča. Kljub temu, da je od nekdanj poznani kot enoten trg, so objekti, ki ga določajo, nastajali v izrazito različnih časovnih obdobjih, kar se izraža tako v njihovi podobi kot morfologiji.

V projektu so arhitekti razbrali tiste kvalitetne elemente trga, ki predstavljajo njegovo današnjo prepoznavno sliko, ter jih nadgradili z njegovo novo programsko in oblikovno zaokrožitvijo, hkrati pa se vendarle ob vstavljanju novega v največji možni meri zadržali na čitljivem nivoju, ki bo kazal na zapis duha našega časa. To vodilo je usmerjalo razmišljanje tako ob samih prostorih sklopa, v katerega je umeščena nova Mariborska knjižnica, kot pri obravnavi prenove Rotovža in neposrednega vplivnega območja Rotovškega trga.

Kot izrazito srečno potezo iz zadnjega razvojnega obdobja Rotovškega trga so prepoznali trgu včrtano pravokotno tlakovano površino, ki umirja raznolikost obodne morfologije. V novi kompoziciji so ga opredelili kot konstanto, ki predstavlja vezni člen mesta in knjižnice. Ob njegovem obodu se zgodi vse potrebno: vhodi, nivojske razlike in svetlobniki.

Obstoječo tržno ploskev s tehnološko nadgradnjo in komunalno opremo so preoblikovali v novo fleksibilno urbano površino, namenjeno vsakodneveni uporabi in najrazličnejšim prireditvam skozi vse leto.

Podzemni odgovor tej površini predstavlja osrednji skupni prostor knjižnice, ki tudi primerno dnevno osvetljen, v harmonično celoto neposredno povezuje vse tri obstoječe objekte, posredno, preko večnamenske dvorane, pa tako rekoč celoten program Rotovškega trga, vključno s programom mestne hiše. Ta integralni skupni prostor je kontrapunkt vseh knjižničnih in urbanih funkcij, 'trg pod trgom', 'mesto v mestu', ki je odprt in uporaben tudi takrat, ko zgornji trg ni (od mrazu, dežju ali vročini). Kot takšen pa je uporaben za veliko širši množici kot so uporabniki knjižnice. Trg je na voljo širši skupnosti (Mestni občini Maribor), izobraževalnim ustanovam, uprizoritvenim dejavnostim in še veliko drugim.

Velika avla – osrednji povezovalni prostor

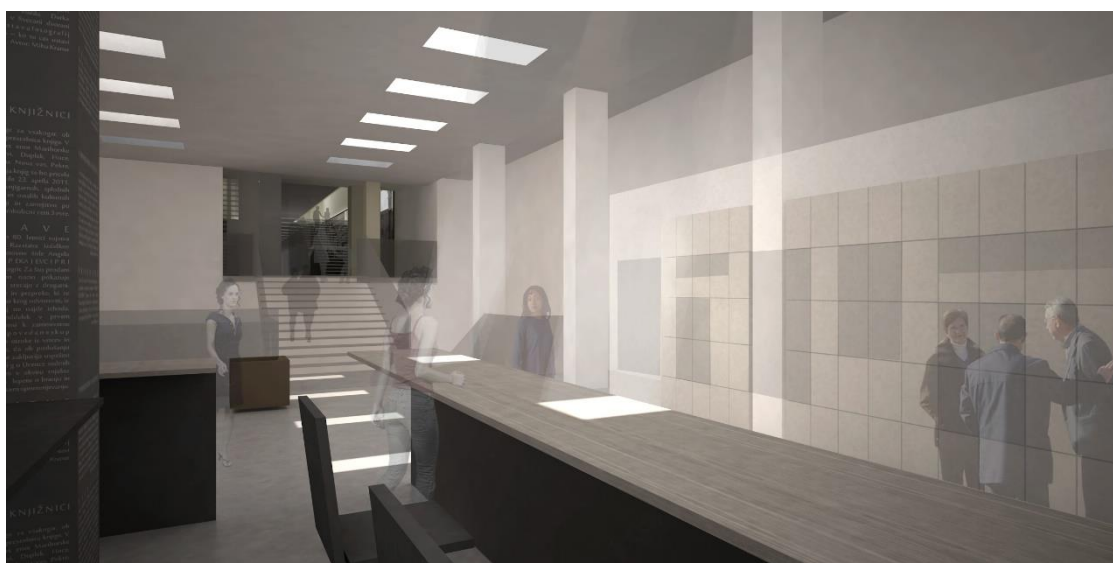
V prostor velike avle se obiskovalec spusti skozi osrednje komunikacijsko območje, locirano v obstoječi veži Rotovža, oziroma s pomočjo steklenega panoramskega dvigala v JV vogalu trga. Vstopni prostor nudi prostorsko doživetje celote, ki je členjena na posamezne zalive in različne nivoje, govori o programu objektov nad trgom. Pogledi na celoto se ponujajo tudi v gibanju skozi prostor avle, kar omogoča dobro orientacijo in nadzor nad celoto v sicer kompleksnem organizmu. Fizično kontrolo predstavlja informacijska točka in pult za izposajo gradiva v južnem delu, ki se s severno stranico odpira proti čitalnici periodike. Tu se nahaja tudi zaliv za počitek obiskovalcev ter glavno stopnišče, ki se preko dvovišinskega predprostora nadaljuje v 2. klet.

Osnovno telo tega prostora, kot že rečeno, določa trg nad njim, njegovo dnevno osvetlitev pa omogočajo robne ureditve trga in svetlobni preboji skozi tlak tržne ploskve. Zasnova umetne osvetlitve, umeščena v predele izvorov naravne svetlobe, zagotavlja enakomerno osvetlitev tudi ob slabših svetlobnih pogojih.

Ob zahodni stranici avle vzdolž objekta B, je umeščen ozelenjen atrij (mesto sedanje zelenice), na katerega se velika avla odpira s čitalnico periodike. Poleg tega, da predstavlja vir svetlobe v prostoru, omogoča tudi nadzorovano razširitev čitalnice na prosto, ter hkrati vizualno povezuje programe v obstoječi kleti objekta B. Z intenzivno zazelenitvijo vzpostavlja stik z zgornjim nivojem trga.

Analogno je ob vzhodni stranici avle, vzdolž objekta C, oblikovana ožja zarez - svetlobnik, ki na površini trga nakazuje program območja za mlade bralce v suterenu. Ta prostor je dvignjen za polovico višine avle, na nivo obstoječe kleti. S tem ustvarja zanimivo vizualno povezavo mlajših obiskovalcev knjižnice z vsebinami za odrasle, in vzpostavlja primerno fizično distanco. Z vstopnim območjem ga povezuje klančina, ki se dviguje ob vzhodni stranici avle.

Na severni strani avle so zaradi umestitve uprave v objekt A smiselno postavljene pisarne z neposrednim stikom z obiskovalci, navezavo na izposojevalni pult in celotno osrednjo knjižnico. Preko obeh nivojev pisarn se med seboj povezujeta tudi klet in servisno dvorišče objekta A.

V drugi kleti, pod veliko avlo, je umeščena večnamenska dvorana za 150 obiskovalcev s pripadajočim servisom (garderoba, manjši prostor za postrežbo, sanitarije in tehnična kabina s prevajalcem). Dvorana ima možnost delitve na dva dela, kar omogoča raznovrstne dogodke v povezavi obeh dvoran, tudi v navezavi z drugimi institucijami, nevladnimi organizacijami, vsebinsko kompatibilnimi programi, podjetniškim inkubatorjem, zavodom za zaposlovanje idr.

Ločeni servisni prostori in dostop namreč omogočajo delovanje dvorane tudi neodvisno od knjižnice, v navezavi na program Rotovža, ali pa kot povsem samostojen prireditveni prostor, v katerem bi lahko ustvarili **podporno okolje za podjetnike, medgeneracijsko vozlišče, pogoje za intenzivno vseživljenjsko izobraževanje, borzo dela, borzo učenja**. Zunanjo povezavo omogoča v drugo klet podaljšano vhodno stopnišče in novo dvigalo v predahu med objektom C in Rotovžem. Dvorani v drugi kleti proti severu sledi prostor za avtomatsko razvrščanje knjig, s pripadajočim arhivom in servisnimi prostori, naprej pa se zvrstijo ostali tehnični prostori (strojnica, elektro prostori, delavnica,...).

Velika avla s svojo zasnovo deluje kot povezovalc različnih programov, hkrati pa jih razmejuje v odnosu glasno – tiho, odrasli – mladi, saj se ostali programi, ki niso del tega velikega skupnega prostora, naprej razvijajo po vertikalnih posameznih objektov.

Objekt A (sedanja Pionirska knjižnica) – Uprava knjižnice, javno pritličje – Univerza za tretje življenjsko obdobje

Objekt sedanje Pionirske knjižnice poleg pomožnega vhoda v knjižnico v pritličju bo namenjeno programu, ki lahko deluje tudi neodvisno od preostalega dela knjižnice. Obstoječo hišo očistimo prezidav in oblikujemo novo komunikacijsko jedro, dimenzionirano primerno novemu programu. Pritličje bo namenjeno učilnicam za Univerzo za tretje življenjsko obdobje, katere aktivnosti se lahko razširijo tudi na trg (razstave na prostem, poletne delavnice. Na takšen način **oživljamo prostor trga** in obenem **povezujemo različne starostne skupine** (vzhodna stranica trga omogoča delavnice otrok).

V mansardi objekta dobi prostor uprava knjižnice, ki se preko servisnega dvorišča na severni strani (prometni dostop) povezuje z ostalimi dislociranimi oddelki knjižnice oziroma s pisarnami v veliki avli (kontakt z obiskovalci).

Objekt B (obstoječa knjižnica) – Oddelek za odrasle uporabnike

Objekt obstoječe Mariborske knjižnice in starega Lutkovnega gledališča Maribor razen mansardne etaže v oblikovnem smislu se ohrani v celoti. Največji poseg je dodana dvoetažna čitalnica, ki omogoča mirnejše študijsko delo – oblikovana je kot dvovišinski previs nad atrijem proti Rotovškemu trgu. Fasada nove čitalnice s svojim zamikom govori o nekdanji delitvi hiše, obenem pa zagotovi prisotnost južne fasade objekta na Slomškovem trgu 6. Proti srednjeveški Lekarniški ulici se ohrani objekt, vključno s streho, v njegovi avtentični podobi.

Objekt naseljuje program, namenjen odraslim uporabnikom, dostop do njega pa je urejen skozi veliko avlo v prvi kleti, s prehodoma ob južni in severni stranici novega atrija. Na tem nivoju je vzpostavljen neposreden dostop do obokanih prostorov nekdanjih ledenic, ki so zaradi posebnega značaja namenjeni leposlovnemu gradivu s čitalniškim programom ob atriju.

V kleti se v osrednjem delu umesti še računalniška soba z možnostjo oblikovanja zaprtega prostora.

Nadstropja so programsko organizirana tako, da so mirnejši zalivi orientirani proti Lekarniški ulici, proti trgu pa programi čitalnic, v vizualni komunikaciji z urbanim prostorom. Pritličje je, tako kot klet, namenjeno leposlovnim zbirkam ob mirnejšem zahodnem delu. Kot javni balkon proti trgu je oblikovana čitalnica v prvem nadstropju in mansardi z zbirkami v zalednem delu.

Volumen čitalnice, nova plast obstoječi fasadi, poleg senčenja omogoča tudi dodatne vsebine: osvetlitev trga, projekcijsko površino ob posebnih priložnostih na trgu, obenem pa s svojim oblikovanjem odzvanja novo sekundarno fasado objekta C.

Mansarda objekta je bila prvotno vključena kot nadaljevanje knjižnice z vzpostavljenim dostopom do revitaliziranega podstrešja Rotovža (program multimedije, avdiotehnike ter glasbil in sob za vajo instrumentov), kar pa je bilo kasneje, **v procesu racionalizacije projekta izključeno**, vsebina multimedije pa priključena dvorani pod vhodno avlo.

Objekt C (Rotovski trg 9) – Območje za mlade uporabnike

Stavba dopušča oblikovanje svetlih, odprtih in preglednih knjižničnih območij po površini celotne etaže. S konstrukcijsko in servisno nadgradnjo bo skupaj s kletno medetažo v celoti namenjena programu mladih uporabnikov.

Glavni dostop je, tako kot pri prejšnjem sklopu, urejen iz velike avle po položni klančini, s katere se odpirajo pogledi na centralni prostor knjižnice. Obstoječa kletna etaža na nivoju -2.73, sedaj v skupnem prostoru avle z nivojem -5.46, se z nižjo etažno višino prilagaja otroškemu merilu in odreja prostor mlajšim obiskovalcem. S tem se tudi izognemo neracionalnemu poglobljanju kleti pod obstoječo hišo. V obstoječi drugi kleti (delno podkleteni za potrebe nekdanje kotlovnice) pa se poleg povezave s komunikacijskim jedrom umesti še sanitarije za osrednjo avlo.

V nivo pritličja umeščamo **program igroteke**, izposoje igrač, ki se lahko odpira v dva zunanja prostora. V zaledju je očiščen in skozi stekleno steno dostopen obstoječ atrij, v katerega se lahko ob primernem vremenu prostor igre vsakodnevno razširi, saj že njegova introvertiranost in preglednost predstavlja zadostno kontrolo za prosto igro otrok. S svojo razširjeno stekleno stranico v parterju vizualno komunicira z mestom, za večje prireditve (npr: delavnice za otroke) pa se ta prostor lahko tudi fizično poveže s trgom. V pritličju na skrajnem severnem delu stavbe, zaradi možnosti povezave z avtomatskim razdelilnikom gradiva v drugi kleti, postavimo **avtomat za vračanje gradiva**, ki je dostopen tudi izven delovnega časa knjižnice, torej 24/7.

Prostore prvega nadstropja hranijo zbirke leposlovja, namenjenega otrokom do 8 let, drugo od 9 do 13, mansarda pa se nameni mladostnikom do 15 let. Streha hiše se na zahtevo spomeniškega varstva s svojim naklonom in pozicijo kapi prilagodi objektu Rotovski trg 8, zato se lahko v zvišanem ostrešju, podobno kot v objektu B, pridobi prostore za strojne inštalacije.

ROTOVŽ – Glavni vhod, dvigalo za dostop do Dvorane Rotovž

V dialogu s tako pomembno dediščino, kot je Rotovž, so novi posegi omejeni na zgolj najpomembnejše funkcionalne posodobitve (umestitev dvigala, s čemer omogočimo **dostop invalidov v protokolarno poročno dvorano**) ter ponovni vzpostavitvi pomena Rotovža v tem prostoru. Od tod tudi odločitev, da se vhod v knjižnico locira v vežo Rotovža – na točko, kjer se oba svetova stakneta. Veža torej postane enkrat **pomensko poudarjen vhod na trg** in drugič v njegovo podvojitvev – **v veliko avlo nove mestne knjižnice**.

V tem je tudi dodana vrednost, saj spodbuja uporabnike ene sfere, da se pozanimajo za drugo in s tem odpravlja namišljeno nedostopnost kulturnih vsebin ljudem, ki jim je ta iz različnih razlogov še tuja.

Preko glavnega stopnišča se obiskovalec kaskadno spusti v osrednji prostor avle. Ob vhodnem delu bodo obstoječi prostori Rotovža namenjeni novi kavarni z multimedijско vsebino. Ta se na vežo navezuje preko dvovišinskega prostora, vzpostavljenega z očiščenjem prezidav in vrnitvijo v prvotno stanje. Novo dvigalo, umeščeno v predahu med objektom C in Rotovžem, omogoča povezovanje gibalno oviranih s **programom v prvem nadstropju Rotovža**, obenem pa **iste uporabnike povezuje s knjižnico**. Drugo nadstropje vzhodnega aneksa Rotovža izkoriščamo za pisarne in skladišča, namenjena delavcem v pravljčni sobi.

V pritlično etažo izpraznjenega zahodnega krila Rotovža se umesti **javni program (bukvarno)**, ki nadgrajuje knjižnični program trga, vendar se nanjo direktno ne navezuje. Ravno tako so zaradi možnosti zunanega dostopa v nadstropje umeščene študijske čitalnice, ki so **dostopne neodvisno od delovnega časa knjižnice**.

Da bi vse tri etaže fizično povezali ob čim manjšem posegu v obstoječo stavbno strukturo, dodamo ločeno stopnišče (hkrati požarno) v obstoječi atrij proti Lekarniški ulici, kar ponuja zanimivo prostorsko razširitev na prosto.

ROTOVŠKI TRG – zunanja ureditev

Kot že uvodoma rečeno, je pristop k projektu vodilo prepričanje, da obstoječe tkivo (zgradbe, tlaki,..) predstavljajo pripovedne kvalitete trga, ki naj jih novi posegi v čim manjši meri rušijo oziroma odstranijo in v čim večji nadgrajujejo.

Pričujoča kompozicija raziskuje možnost oblikovanja prostora, kjer raznorodne zgradbe s povsem raznorodno zgodovino, programom in tipologijo sestavljajo oblikovno sicer raznoliko, a vendarle homogeno delujočo celoto. Sedanjo **začasno podobo** trga z nasutim peskom in umeščenimi koriti in drevesi je potrebno urediti v skladu z njegovo prvotno podobo in zgodovinskim razvojem ter mu vtisniti pomembno funkcionalno kodo sodobnega časa.

Z dopolnitvami v tem prostoru bodo navedene kvalitete poudarjene – ne z izpostavljanjem le ene od njenih kvalitiet, ki bi tako postala dominantna. Z ohranitvijo heterogenosti je potrebno oblikovati sozvočje časovnih in oblikovnih raznolikosti, in pridobiti nov pripovedno bogat mestni predel, ki bo vreden in zlasti primeren **umestitve pomembnih mestnih programov**.

Oblikovno mora nova struktura izkoriščati in hkrati poudarjati pomenske in prostorske značilnosti lokusa, raznorodne arhitekture pa zaobjemati in umeščati na način, ki bo osmisli njihov zatečeni soobstoj. Ob tem je treba kolikor mogoče zadržati in izpostaviti njihovo veljavo – v treznem sozvočju s potrebami prebivalcev in mesta.

Nivojske razlike trga se kljub želji po funkcionalni enovitosti ohranijo. Glavno nivojsko razliko premošča podij na severnem delu trga, ki zgradbi s pritličnim programom univerze za tretje življenjsko obdobje predstavlja primeren podstavek in predprostor. Rob trga ob atriju označimo z drogovi za zastave v kombinaciji z javno razsvetljavo, ki poleg novih fasad v nočnem času osvetljujejo tržno ploščad.

Atrij na severozahodnem delu trga uravnava enovitost samega trga, ob tem pa pripoveduje o dogajanju pod tržno ploskvijo.

Osnova ureditve površine trga je prvotni vzorec tlaka na trgu, seveda primerno funkcionalno posodobljen (el. priključki in ustrezne povezave za najrazličnejše prireditve, lokalna razsvetljava, steklene perforacije v obstoječi geometriji tlakovanja ...). Asfaltni tlak pod arkadami se zamenja z oblogo iz avtohtonega kamna. Ploščadi okoli trga z novim tlakovanjem prenovimo in tako vzpostavimo dosledno oblikovane površine v koherenci s kontekstom.

Objekt C je tehnološko nadgrajen z novo zasteklitvijo, skozi katero je moč slutiti strukturo stare zgradbe, obenem pa se s svojo pojavnostjo poveže s fasado objekta B in tako prezentira celotno zasnovo knjižnice.

Na strani ob vhodu s Slomškovega trga postavimo opremo za parkiranje koles, na strani Glavnega trga pa so takšne ureditve že obstoječe. Novo parkiranje koles in postaja za najem mestnih koles se uredita tudi na južnem delu Rotovškega trga, pred fasado objekta C. S tem zadostimo zahtevi in potrebi po trajnostni mobilnosti, za katero ima knjižnica že več let izdelano strategijo.

Meteorno odvodnjavanje trga se reši z rahlim naklonom proti Rotovžu in obstoječi knjižnici. Meteorne vode z robov trga je treba speljati preko severnega trakta na Lekarniško ulico, nato pa naprej na Glavni trg. Z odvodnjavanjem strehe objektov na Glavni trg in Lekarniško ulico so prerezi odvodnih cevi na tržni ploščadi zmanjšani. Atrij v prvi kleti se odvodnjava s ponikovalnim vodnjakom in prečrpališčem za izredne razmere.

Ob oblikovanju Rotovškega trga seveda ne moremo mimo razmišljanja o primerni napovedi, ki naj jo omogočajo dostopi, naj bodo to ozki dostopi s Slomškovega trga ali pač primerno prezentiran Glavni trg. Rotovski trg ostane zaprt za promet, saj ga le tako lahko izkoriščamo za namene dogodkov in ga na tak način oživljamo. Dostavo za knjižnico rešujemo z atrijem na Lekarniški ulici in s servisnim dvoriščem uprave, prav tako pa se tu uredi tudi kontejnerje in odvoz smeti. Ostale hiše se za dostavo rešuje z Glavnega trga in Gosposke ulice.